

BORSSZEM JANKÓ

„NEM IGAZ!”

Csanyágyi bá. Fáintossan volt, ecsém Béla! Jól od' sóztát annak a Tiszának! Hanem hát — egy kicsit tán nagyon is goromba voltál!

Diplomaciai leleplezések.

I.

A Grünwald-Tisza ügy következtében fölmerült annak szüksége, hogy minden további indiscretio lehetlenné tételére a képviselők — kivált az ellenkező pártokon ülők — egymással folytatott beszélgetéseikről azonnal jegyzőkönyv vétessék föl, vagy bizonyítvány adassék ki. Ennélfogva alólirottak hitelesen bizonyítják, hogy ma reggel Apponyi Albert gróf Péchy Tamás miniszterrel találkozáván, köztük egyéb szóváltás nem fordult elő, mint hogy Apponyi azt mondta: »Jó reggelt!«, mire Péchy válaszul ezt adta: »Adjon Isten!«

Budapest, 1880. márczius 18.

B. BÁNHIDY BÉLA sk.	PAULER TIVADAR sk.
CHORIN FERENZ sk.	FALK MIKSA sk.
mint tanuk.	mint tanuk.

II.

Ugyancsak a főnebbi indokból bizonyítják alólirottak, hogy mai napon Grünwald Béla Szapáry Gyula gróf miniszterhez így szólt: »Hideg van!« Szapáry tisztán a tény constatálására szoritkozván, annak minden oldalról való megvilágosítását elkerülte e válaszzsal: »Az ám!«

Budapest, 1880. márczius 20.

SZILÁGYI DEZSŐ s. k.	SZENDE BÉLA s. k.
PULSZKY ÁGOST s. k.	MANDEL PÁL s. k.
mint tanuk.	mint tanuk.

III.

Jegyzőkönyv.

Felvételt Budapestben, 1880. márcz. 20.

Trefort Ágoston m. k. kultusminiszter és Simonyi Ernő képviselő alólirott kir. közjegyző irodájában megjelenvén, kijelentették, hogy mai napon véletlenül az országházi buffetben, egy asztalhoz kerültek. Ott aztán a következő párbeszéd fejlődött ki köztük:

Trefort. Sietek valamit enni, mert ülés után még Budára megyek a miniszteriumba.

Simonyi. Ülésed lesz ott fenn?

Trefort. Nem.

Simonyi. Ez a sonka jó.

Trefort. Nem szeretem a sonkát; ha tehetem, mindig inkább nyelvet eszem.

Simonyi. A hideg borju-nyelv hagyján, de ez a lengyeles — az a polnische Zunge kiállhatatlan előttem.

Trefort. Egy nézetben vagyunk.

Simonyi. (Hamiskásan mosolyogva) Kár, hogy csak ebben az egy dologban.

Trefort. Rajtad áll. (Nevetve:) Gyere át hozzánk.

Simonyi (kedélyesen.) De már ezt nem teszem.

A főnebbi beszélgetés e végszavai csupán ártatlan tréfálkozást képeztek és komolyan nem veendő, mit, nehogy később akárki e szavakra hivatkozassék s akár

igazságukat állítsa, akár kétségbe vonja, ezennel mindkét fél beismer és szükség esetében hit alatt is megerősítend.

WAHRMANN MÓR s. k.	CSERNÁTONY LAJOS s. k.
TREFORT ÁGOSTON s. k.	SIMONYI ERNŐ s. k.
mint tanuk.	mint tanuk.

Miről e hiteles jegyzőkönyv felvételvé, azt közjegyzői pecséttemmel s aláírással megerősítem.

Budapest, 1880. ápril 1.

Ökröss Bálint,
kir. közjegyző.

Osztrák-magyar colportage-javaslat.

Álmodja Hrbnek Wenzel k. k. polizeicomissár Bécsben.

1. §.

Magyar ujságot Austriában sem árulni, de még csak olvasni sem szabad; mivel pedig Magyarország a paritás jogánál fogva ugyanazokban az előnyökben kell hogy részesüljön mint Austria, eszerint magyar hirlapot Magyarországon sem szabad árulni.

2. §.

Magyarország felosztatik 12 colportage-kerületre. Minden ily kerületet aztán a bécsi rendőrség egy-egy német könyvkiadónak bérbe ad kiszivattyuzásra. A befolyt bérösszeg a bécsi rendőr-közegeknek remunerációképp oda adatik.

3. §.

Amely magyar ember egy osztrák colporteurtül megtagadja az előfizetést, 24 óráig terjedhető fogsági büntetéssel sújtható.

4. §.

Minden magyar ember évi jövedelmének legalább 10%-ét kénytelen német irodalmi vállalatok támogatására fordítani.

5. §.

Magyar kiadó Magyarországon sem türetik, mivel a német kiadóknak concurrentiát csinálhatnak.

KATHEDRAI BÖLESSÉGEK.

Midőn növényezni voltam, annyi sár tapadt cipőimre, hogy az egyik cipőm nehezebb volt mint mind a kettő együtt.

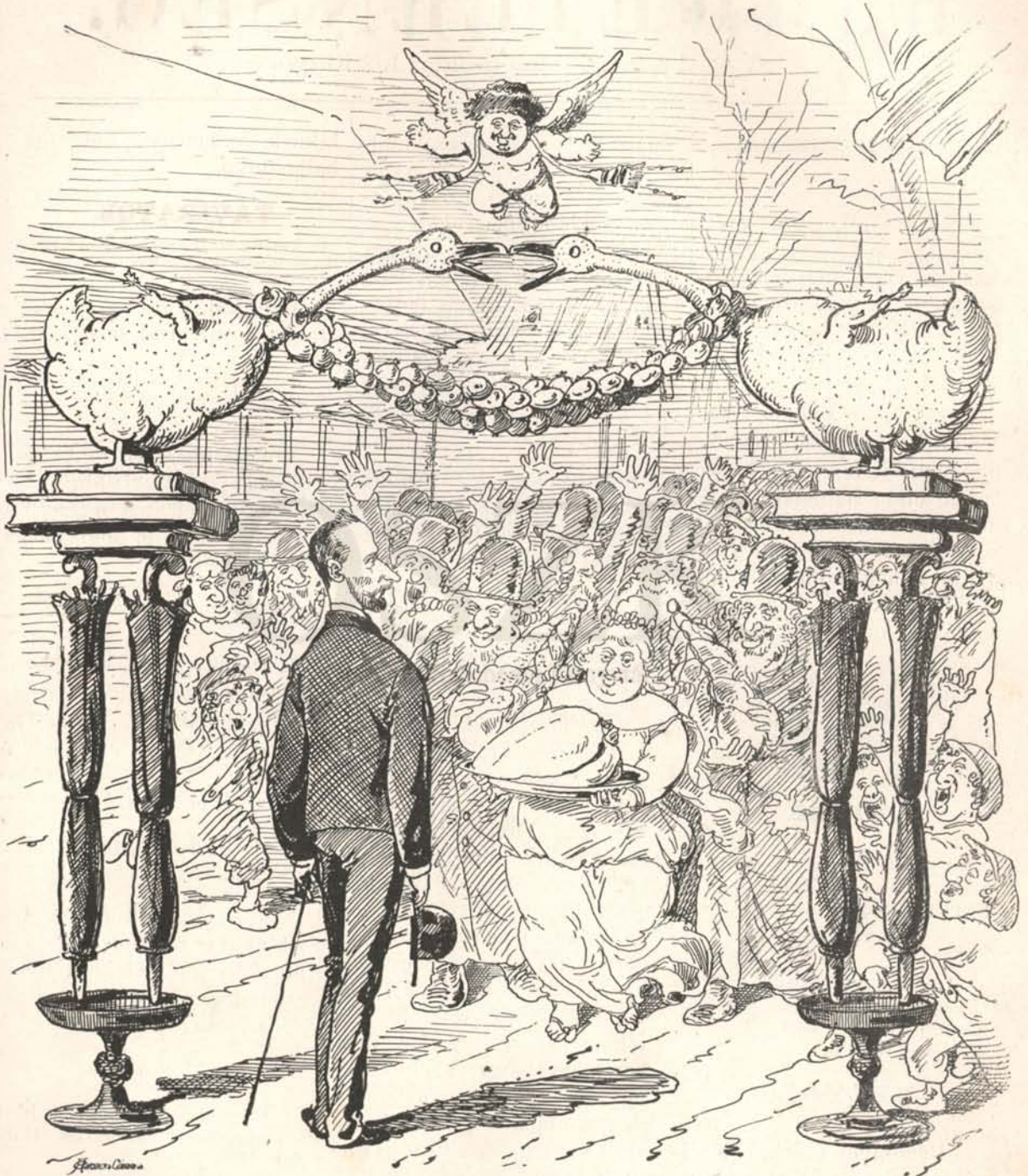
*

Lesz belőle kocsonya, de nem fagy ám meg.

*

Tarquinius P. által Rómában épített kloakák oly erősek voltak, amit bizonyítanak az Ó-Buda mellett található kloakák.

Arcus triumphalis.

Mocsáry Géza diadalmas bevonulása Ungvártt.

FÜGGETLENSÉG.

— A szabadság vendég-oldal közlönye. —

A czeglédi csizmadiaczhé

atyamesterének fia született!

Éjfél 12 órakor vettük ezt az örömhirt, mely kétségkívül széles körökben általános lelkesültséggel fogadtatik. Még sem hal ki a magyar faj! Lesz még gyümölcs a fán, melynek nincs virága? kérdező egykor hazánk nagy költője, Petőfi. Igenis, lesz! S ép márczius 15-én született, kicsi szemével keresve a szabadság hajnalát, de nem találva mást, csak Tisza sötét árnyékától befellegzett gyász-hazát. A honfi fájdalom rögtön sírásra fakasztá. Ne zokogj elvtársacska!

A külföld érdektelen tárgyakkal foglalkozik: milyenek p. angol választások, az olasz kormány nyilatkozata, stb. Csak úgy melleleg említjük meg, mert végre is újságlap vagyunk.

VIDÉK.

Páris.

A jezsuitákat kikergetik, stb. stb. . . . Nem értjük, hogy foglalkozhatik némely lap ily lappáliákkal.

*

Pétevár.

Loris-Melikoff . . . nihilisták . . . Nem fárasztjuk tovább olvasóinkat e semmisségekkel, melyeknek a világ járására úgy sincs semmi befolyásuk.

BELFÖLD.

Czegléd.

Rendkívül érdekes időjárásnak nézünk elébe; hol fagy,

hol meleg van; de bizony több a fagy s a reepeze nagyon bánja. — Tegnap a nagypiaczon egy borju megrugott egy gyermeket. Erre azt a fölséges éleztet csinálták a polgáriban, hogy eddig csak rugott borjukat ismert a fizika és természet-tan, már most a borju is rug. A polgáriban este mind ezen a jó viccen nevettek. (Künnö, szel-lemes! Szerk.)

r. l.

U. i. Ép most értesülök, hogy a kaszinó szellőztetése iránt a legközelebbi ülésben indítvány fog tétetni. (Kérjük szó-szerinti szövegét megküldeni. Gratulálunk a nagy reformatori tevékenységhez. Szerk.)

*

Nagy-Várad.

Verhovay ma kitünően ebédelt és főleg a töltött.káposztát jelesnek találta. Azt a véleményét fejezte ki, hogy a töltött káposztát Váradon jóval jobban készítik mint Budapesten, mely észrevétel oly lelkesültséget költött a hölgyek köreibben, hogy holnap estére díszes női fáklyásmenet fogja nagy vendégünket, a Dicső Honfit ünnepe-olni. Szó van róla, hogy a töltött káposztát **Verhovay-káposztának** nevezzék el, de ez ügyben korai volna még minden kombináció, mert külön-enkvette fog összehivatni pár-tunk leglelkesebb hölgyeiből,

kiknek véleménye meg fog hallgattatni.

TÁVIRATOK.

Panama, ápril 20. Épen most fogtak a panamai szo. os megfürásába Lesseps itt van.

*

Czegléd, ápril 20. A husára egy krajczárral felszökött.

*

Grönland, ápril 20. Az éjszakai pólust sikerült erélyes nyomozás után megtalálni.

*

Czegléd, ápril 20. Az itteni állomás portása, ki eddig hosszú szakállt viselt, ma megnyiratkozott s így le fogja magát fotografiroztatni.

*

Páris, ápril 20. Franciaország megüzente a háborút Németországnak.

*

Czegléd, ápril 20. Szűr Ferencz honfi-, elv- és párttársunknál alattomos tolvajok betörttek és két pár csizmáját, öt darab ingét és egy igen értékes lábszijját ellopták.

ÚJDONSÁGOK.

(Hymen.) rudolf trónörökös egybekelt stefania hercegasszonnyal.

Karczos Rudi czeglédi tekintélyes bellér leányát a virágzó Mariskát, Czirók Matyi, szintén czeglédi, eljegyezte. Aldás a szép frigyre.

*

Budapesten az új operát megnyitották.

*

Czegléden egy régóta alkalmatlan peczegődröt betemettek. Hala-dunk!

BUDAPEST HUSZMILLIÓS KÖLCSÖNE.

— Kétfejű pénzügyi tanulmány. —

Pro.

Mély sajnálkozással olvassuk azokat az érveket, melyeket Steiger Gyula képviselő ur 20 a milliós kölcsön ellen fölhozott. Hogyan, ő hibáztatja a tanács akcióját? Hisz ez nyílt reakció! Ő nem szereti az ilyen kezdeményezést? Talán bizony bevégzett ténnyel kellett volna a tanácsnak meglepnie a közgyűlést? . . . És mind e hibáztatások dacára mégis »a dolog érdemébe« bocsátkozik! Hm, tehát elismeri, hogy a tanács érdemet szerzett e dolog körül s hogy e dolognak érdeme van! Mily ellentmondás! . . . De hát miket tud a tanács eljárása ellen fölhozni? Nem talál részletezett költségvetést. Nézen bele az ujságba, ott minden reggel részletezve olvashatja a vetés költségét: a gabonanemek árait. Azt akarja továbbá, hogy csak azokat az építkezéseket léptessék életbe, melyeket az égető szükség kíván. Talán bizony csupa olyan deaktér-közepi épületkét kíván! A kórházépítést, azt mondja el lehet odázni. Az ám, hisz a rátótiak is . . . elodázták a templomot, t. i. félretolták; miért ne lehetne hát a kórház is? A csatornázást, azt mondja, el lehet halasztani. Hogy ne, hisz ugy halad, ha halasztják! Az iskolaépületeket, azt mondja, el lehet kerülni. Ez meg pláne valóságos iskolakerülés, melyre fölszólítja az ifjúságot. Beszél továbbá illuziókról, melyekben a tanács ringatózik. Jót állunk érte, hogy »illusion«-t csak a tanács tagjainak feleségeinél és leányainál találni, mert az mindig divat. Azt állítja, hogy a kötvények nem lesznek kelendők. Mikor pedig tény, hogy még a vénasszonyok is összezsugorgatott krajczárkáikat holmi ócska harisnyába szokták dugni; a harisnya pedig mi volna egyéb, mint kötvény? A kölcsön visszafizetését illetőleg azt mondja, hogy több házbér-krajczárt nem lehet a háziuraktól követelni. Ugy látszik, nem is tudja, hogy minden forintban száz házbér-krajczár van! Így tehát a t. cz. opponáló ur ellenvetései semmisek. Quod erat demonstrandum!

A „Borsszem Jankó“ pró-Cicerói.

Contra.

A 20 milliós kölcsön méltán nagy nyugtalanságba ejtette az egész közönséget. Ha ezt megszavazzuk, vége Budapest hitelének. És mire az a sok pénz? Elevátorokra, melyekkel alkalmasint adóinkat akarják fölemelni. Pumpstációra, melylyel a pumpolást még nagyobb mértékben szándékozzák üzni.

Budai vízvezetékre, hogy a disznófőnél is Lindley lehessen inni. Új fiatal Rókusra, hogy az öreg Rókust nyugdíjazni lehessen. Stb. stb. A kölcsön szükségessé tenné a konverziót, mely egyszerűen azáltal történhetnék meg, hogy ezután naponként 50 perccel többet konverzálnának a tanácsban, mint azelőtt. A törlesztés spongya segédelmével egyszerű művelet volna; persze dupla spongyiával; mert nálunk dupla kréta szokásos. Különbö az amortizáció az által is igen megkönnyülne, hogy Körösi József szerint az amortitás Budapesten igen nagy és magától megy. A fedezet a hitelezőkre nézve legbiztosabb, ha katonai (hisz erre van honvédségünk) és így a városra nézve is legolcsóbb. A beruházásokat a Harapatt szabócézég olcsón teljesítene, a városi fekvőségek alapján, melyeket könnyen szaporíthatni, ha minden lakos egy órával előbb fekszik le este, és egy órával később kel föl reggel . . .

Ily tervezetek szerintünk csak álmok, minőket az utópiamot pipálók szoktak álmodni. Ne véljük, hogy Budapest emisszióit tán a muzsika emisszáriusok fogják portálni. Az ilyen általányok csakugyan ál-talányok, melyeket senki sem tud megfejteni. A mi csatornázásunk egy fillérrel sem lesz olcsóbb, bármennyit jövedelmez is a Panama-csatorna, valamint a panama-kalapok egy garassal sem drágábbak, ha nekünk csatornáink nincsenek. A mi magánhireink szerint a pénzvilág urai e percben épen nem lesik Budapest szükségeit. Rothschildék nem ajánlottak Kamatmeyer urnak 100 milliót egy perccentre, 900 esztendei törlesztés mellett. A Verlanget-czég most is inkább követel, mint kínál. Bismarck sem fenyeget a német-osztrák-magyar szövetség fölbontásával, ha Bleichröder összes vagyonát el nem fogadjuk ajándékba. A sok új »titres«-tól pedig olyan czim kórságba találunk esni, melyből ki sem gyógyulunk többé! Quod erat demonstrandum!

A „Borsszem Jankó“ contra-diktátorai.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: *Bukovay Absentius.*

Nagy blamázsit kerülsz ki, ha aláíraskor magaddal viszed a tanáraid fotográfiáját.

Tankönyveim fontosak, azt mondják. Nem vettem észre; nyilván, mert kilójával adtam el őket.

Avagy tán nem a sors iróniája az, mikor az ember délelőtt megbukik, oszt este ott fityeg tuczatjával frakkján a kotillon rendjel!?

Mi a különbség Széchenyi István gróf és az én Itzigem közt? — Csak az, hogy Sz. mindig csak a »hitelünk« mellett irt, I. meg mindig csak az »irottunk« mellett hitelezett.

BÉCSI DOLGOK.

I.

Országos Széchényi Könyvtár

Báró H—nn. Ime, kegyelmes uram, van szerencsém bemutatni a ressort főtisztviselőit, a közös pénzügyi tanácsosokat: ez a Reserl Hupfinger, solo-tanácsos; 2-ik a Tinerl Walzelhurr; a 3-ik a Miczi Schieblechner. Kitűnő erők!

Sz—y. Habe die Ehre.

Budapest és Bécs.

Ha síkcasztott vagy ha lopott: rajt ugrik a hírlap,
A sajtó a bíró vizsla-kutyája e m i t t.
Ám de a m o t t a bűnöst elcsukja legottan a bíró,
Csak azután veri el rajta a sok lap a port.
Már legyen így vagy amúgy; nagy Bécsben s kis Budapesten
A becsület dolga szörnyű kutyálter dít.
Bécsiesen szólván u n t e r ' m H u n d v a n , v a g y a u f d e m H u n d e .
S itt — canis mater! — egy kutya! . . Űsse a kö!

CICLOPEDIA.

Csalogány: az Istóczy zsidaja. — Egér: csillagász. —
Izlik: a száj. — Komornok: tragikus színész. — Levél-
hordó: a szél. — Meglepő: a por. — Menyasszony: szüz
Mária. — Sarkantyú: sarkesillag. — Tömlő: tűzér.

Tönődések.

(Seiffensteiner Scломontu.)

Csak aztat szeretném tudni,
mért hoid választja pápát a kor-
dinális kolégium a saját tagjai
közül, mikor van pápai kolé-
gium is?

Bizmosan azért: mert o
pápai kolégium edj tagja is nem
mondhat mogomogárul hoid:
»non possomos!» — mert nem
is volna igoz.

Tonálkazok a napokba a te-
kintetes Mokáni Berczi oraságal.
Kerdezem ütet: »ki fogja odokozni a vízi károsoltokra?»
Amire ti engemet nyakun akarta vágni.

Mer ha nem akarta volna, hát nem vágott volna.

BÉCSI DOLGOK.

II.

— A gf. Zichy Edmund 2 komornyikja. —
(Megtörtént.)

Gf. Z. E. No legények, örömhirt mondok. A mi Rudolf főherczegünk eljegyezte Stefánia kisasszonyt, a József nádor szép unokáját.

Gyuri (magyar legény.) Eszem a szentjét . . . ugyan tud-é magyarul?

Vácsláv (cseh legény.) Hate geld?..

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

pöröknek nem volna se vége se hossza! Az ügyészi vizsla szem

Bírói zártöréssel vádolt védenczem el nem ítéhető, mert: harmadszor ő zárt soha sem tört és így a tényállás még nem állapítottván, bizonyítékok elégtelenségéből kérem őt felmenteni. A bírói zártörés alatt a törvény a bírósági helyiségben zár alatt lévő lakat eltörését érti, nem pedig azt, a mit a tekintetes ügyész úr magyarázott. Hiszen ha az ügyész urak szerint menne az igazságszolgáltatás, akkor a kapitális

még a tarokkban is felségárulást talál; mert nem-é felségárulás, ha a talonban fekvő királyokra licitál a felvevő? Avagy nem felségsértés rejlik-e abban is, ha a hitvány pagáttal üti a királyt? — Sőt még sokkal több mint felségsértés! De hogy micsoda, azt majd kimagyarázza az új büntető kodex. Elnök úr azt hiszi, hogy ez nem tartozik a tárgyhoz; de kérem szeretettel, mindent, ami ártatlan vádlott védenczem fölmentésére szolgál — esküm alatt köteles vagyok felhozni.

*

Azt is bűnül rója fel az ügyész úr, hogy védenczem nem jelentette be lakását. De téve tagadva ezt — e miatt feyelmli vagy büntüty ellene folyamatba sem tétetett!

Kraeffhuber Tóbiás preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

Gezdi a némed öllimend hádrállni. A herr von Sacher-Macher, ami ety ritter és nóbl lideratt, tartja ety brelection a puapárogna odilent a Besten és anyi is nem tyut el a redoute salanpa, mint a kmeinde rát a Neiderflpa, és odifent a Bécsipa a Bedeffi esdelyen etymázsz lábára hágták a holgodók. Ezted fan natyon szomró szimbdom, monta a barann von Eibischeig, ami ety indim brodeker én hoszám és finom diblamát és pupánagyápa delle demte asz orád szanpré tubákal asz én pikszisombull és driszendete rá, amire én asztađ montam a szivibul: helf Gott, dasz nid wahr isz!

Asz a Bédzs, a gaiserliche Wiener Stadt! Nem ismereg rá. A mulld héden mótyor dallogat inegolda a Finállí gisaszony. Finis Finállí, az Eszdreich geht csáli!

De mikua a mulld héden a Lorenz Beischlfellner asz én sbécsi, birgerliche fleksieder és gesegi danatsos bégve este a nyakampa pele és siada mint ety pornyu — natyon mek fołldam rémulva.

— Lenzl, mi derdennte? gerdeszdem. Lenzl, bruderherz, peszélj már!

— Tóbi! monta i és szogokta mint a dudo, mikua kiszalad pelile a szusz, — Tóbi! Olfazsdál a dölligramm, a mid güllte a kronbrindz Rudolf és a Steffaní headzegné a Briszlpull? Mótyor dölligramm! Ety belgiomi fározspul Bédzszen át a Preschpurga ety mótyor dölligramm a kronbrindzull! . . . Mi lesz pelilink! . . .

Uty álldam ot mint ety budli guttyo, a mid leforásztág hiteg fizel!

A naty szomrosákpa ety gis erem szigró fołld a k. k. bolliczei rendeledé Bédzsipa, hoty nem szabad golbortiroszni mótyor láogat; merd mosd a hexti bellda udán megderdenhedi, hogy Bédzs csagutyan lesz Wiener Gomidatt! Szerendzse, hoty a Diszer exlencz nem gidildja Mótyoruaszákpull a nimeđ lábogat; a neichi Bress, a Hons Jirgl és asz Exdrabládl hálo isdeneg mosd is derjeszdeneg mi nállung a gud esztreichizse xinung, simbfollnag a mótyorogra, dasz nur a szó kracht.

Hanem, olli achtung a kronbrindznag, nem árdott mi negunk anyid a mótyor dölligramm, mint használlda

a Gosuthnag a nimeđ lefele, amid irda a herr von Schdambfnag. A hexdi ungar montya negünk, nem muszájn apszalud preszelli mótyorol anag, agi nem dutya. És ha ety gaiserliche brindz mintig teb is mint ety Gosuth, ety hoszu nimeđ lefel mintig natyop mint ety revid mótyor dölligramm!

Hád csag nem gell puzsulli! Hand auf die schbri-tzen! Mir szán tó, peim tosein!

P. p.!

Irányi Dániel észrevette, hogy a német színházban „Az erkölcs örök” adják. Fogta magát és színre hozta az országházban is. A főszerepet maga játszotta.

* * *
Irányi Dániel. T. ház! A népszínház megmételjezi az ország erkölceit. Szörnyű sok erkölctelen emberről tudom, hogy nem egyszer volt a népszínházban, bizonyosan ott romlott meg. Milyen darabokat látni ezen a színpadon! Van egy egész fajtája a szerepeknek, melyeket úgy hívnak, hogy »nadrágos szerepek.« Nadrág! (Fülig pirul.) De ha csak férfi viselné, hagyján! Hanem asszonyok viselik! (Ismét elpirul.) Ez azonban csak a kezdet volt, most már odáig jutottak, hogy uszó-nadrágban (pirulás) játszanak. Mily perspectiva! Hová jutunk? A nemzeti színházban csupa házasság-törés — itt a nadrág! (Pir.) Felkérem a belügyminiszter urat, tiltsa be az erkölctelen irányu műveket, engedjék át azokat a német direktornak, mi csak játszuk az erkölcsösöket.

* * *
Nagyságos képviselő ur!

Ön szívemből beszélt. Engedjék át nekem az erkölctelen irányt és önök műveljék az erkölcsöt. Én viszont átengedem azt a közönséget, mely az erkölcsös darabokat kedveli s megtartom az erkölctelenség publikumát.

Müller

német színházigazgató.

U. i. Még egy ajánlat!

Átvesszem a népszínházat is. Nekem két színház nagyon el fog kelni. A népszínház meg átvándorolhat a Herminatérre, a nagyopera árnyába, melyben jól s bátran fogja érezni magát.

* * *
Irányinak semmi joga sincs színházam ellen beszélni, mert még egyetlenegyszer se volt benne.

Rákosi.

* * *
Irányi indítványára az országgyűlés bizottságot küld ki a népszínház erkölctelenségi fokának megmérése céljából. Az elejénte 6 tagra tervezett bizottságot utóbb 24-re kellett emelni, mert annyian jelentkeztek, hogy így is bajosan lehetett valamennyit kielégíteni.

* * *
„Jóteknony cédra.” A nemz. színház nem fogadta el. Mért? Mert irta: Berczik Árpád. Bezzeg, irta volna csak Mr. Armand Bercique!

Vöröshegyi Dávid ur levele

.. cz. Tojás Dániel ispán urnak.

Bodapest, 19-ik Mártzius.

Ischpánj ur,

Micsoda panaszkodás az, hogy maga az én levelemet későn kap? Az ilyen panaszt nem acceptirozom. Meghagyom önnek, hogy ezentul minden levalem pontosan érkezzon meg és hogy ün elevenen ki ne merjen menni a határbul csak egy órára is, mert ha elmén a tiszt, akkor a Berefdj isch elmén és akkor ki marad othon az ökröknél? —

talán eből az okbul halt meg az a ökör is, akiről maga jelentette, hogy olyan szép nagy bőre volt neki és hogy most egy ökör a paarja nélkül van. Hát ő most özvegy. Adjon neki mindjárt egy tehenet paarnak, mert az állatokat jó kel tartani, ami nem csak aban ál hogy eszik, hanem az is, hogy az ökörnek is legyen a maga felesége, a tyuknak a kakas, a nyulnak a nyulné, a koczának az ő kohnja — akkor van tojás, söldő nyól és apró malacz — mert szeretni és szeretni hagyni, azt mondja Schiller, amit maga nem érti, maga Schillerbul csak a bort érti.

It a kokoritzza minde nap drágáb és maga még azt se nem jelentette, hogy el van i vetve. Ne is késsen vele, mert aki előbb vet, az előbb arat — korán csinálva sohasem késő, mondja Georges Sand, de maga csak a Homoki Joskát esmőri.

En is feltaláltam valami; egy nagyszerő találmány, a mi által kétzeresedni fog a jövedelem; megrendeltem egy electricai világító maschinát, a mely éjel is anyira kivilágítja a nemesi birtokomat mintha napal vóna és akkor éjel is nő minden vetés és így fél anyi idő alatt érik meg és így kétzer aratok, a tyókok is látván hogy éjel sőt a nap, másotzor fogják tojni, a mi szintén haszon; — ők is nyerik a világóság által, én is; — töb gyertyát! mondta a Göthe Farkos ut; de maga csak a Lajos Kosut esmőri.

Mit írja maga nekem, hogy a cselécség güdrüt ás? Minek? Hát ki halt meg, hogy valamenyi drága erü olyan hozsantolansággal parazol — mondom pazarolja el az időt? — meg a földemet, a birtokomat rontja, kevesbiti. Ha minden olyan volna mint a gödör! hogy anál nagyobb mentül töbet veszik el belüle — à la bonneheure! Másnak nem engedek gödröt ásni, csak én magamnak. Soha sem nem halotam azt, hogy a güdür ásásbul let volna jövedelem.

Azt is jelentette, hogy valamenyi álat és cseléd ganajcsinálással foglalozza el magát. Ez jó van; de hova alkalmazza ön ezt a holladéket? — azt rendelem, hogy csak a jó földre kel vinni — ara, a mely a mólt évben is volt garnirozva. Ot jó termés volt és azért mostand is oda kül vitetni, mert amely föld nekem sok bózát, rep-szét ád, anak én trágyát adok — mert a tragyedie a

legmagasab mófay, mondja az aesthetisch Vischer, akirül maga semicse todja, maga a réparti Fischer Dávidot is csak alig esmőri — mondom tehát: a jó földnek adom jotalomképen a trágyát. Így teszek az emberekel is, a kik nem szolgálják.

En it némelykor már felhúzóba járok, olyan meleg szokot leni — és maga még el sem végezte a tavaszi vetést? Talán a todománya is befagyot magának? Vigyázon, mer befőtök magának szalma nélkül, ha nem becsöli meg a ministeri állást, amit nálam elfoglal. Vagy a ministeri állást nézi maga ministeri székek és bele öl és ugy pipáz az én szözdohányombul? Ne felejtse el, hogy a maga ministeri tárczája n á l a m van!

A birka farkokat mikor fogja már levágtatni? Én nagyon szeretem, de főleg a Ngs feleségem; berántva nagyon jól izlik neki ez a delicatesse, mert ritkán kaphatja.

Maradjon egészséges és tartson szem előt a kültüi mondás, hogy legjobb a nagy jövedelem, amivel maradok a maga nagyságos ura

DAVID V. VÖRÖSHEGYI.

U. i. Az a haszontalan jerek, az Arpád, még mindig beteg? Az az Agnes béresné agyon jőitja azt a külköt. Mínyá köldjön ötet haza a palémba.

v. Fentebbi.

NAGYRAVÍVÁS.

— Mi akarsz lenni, fiacskám?
— Hát... penzionátus fő-adóinspektor!

DÉKI TROMBITA

Czegléd 1880. Március 15.

(A népkör fel van lobogóva. A terem zsúfolva. Belép Verhovay Gyula, élő vértanu és társai Mednyánszky, a socialbáró, Csillag socialdoctor s Aranyi Talmi Lipót. Zajos éljenzés a teremben.)

Elnök, Bába Molnár Samu. Uraim! Pógártársak! Az honyhaza éldes kóvnyatja az vót, hogy naságos követünk Verhovay úr ü nasága éjjön és ime ü él. Elgyütt közibénk, hogy szivbeli indulatjával meg vidétsa fájdalomtól feldagadt kebleinket s hallassa vélünk rég nem hallott szavazattyát. Miután Isten ü szent fölsége megengedte, hogy e nagy férflýű tovább is viselhesse képvisleti ábrázatunkat, azt indétványozom, hogy éjjön az Isten! (Lelkesült éljenzés.)

Verhovay Gyula. Ámbárr gyenge hangom alig enged meg, hogy a mai nagy nap emlékéhez méltóan köpjem le a korrmányt (megakad) és miután a nemzetrrromboló politika orrszágpusztító rragályos (köhög) a nemzet ébrrredni fog vérrel áztatott földje, melyet Árrpád apánk világrrettegető . . . (megakad. Dr. Csillag észreveszi, hogy belesült; figyelmezteti Verhovayt, hogy elég lesz, mert a sok beszéd megárt egészségének. Zajos helyeslés.)

Báró Mednyánszky Árpád. T. polgártársaim! Elöttem szóló remek beszéde után én csak annyit mondhatok, hogy ma 32 éve, hogy 1848 márczius 15-ike volt. Ekkor mondatott ki az a nagy elv, mely után imádság epedez, százezeink ajakán — akkor hangoztatták Magyarhon függetlenségét. Éljen tehát a Függetlenség! (Éljenzés.) Egy évre 16 fr, félévre 8 fr, évnegyedre 4 fr. (A hívek megszentyolodnak.)

Aranyi Talmi Lipót. Felséges nép! A nemzet egén tornyosulnak a fellegek. (Egy hang: Pedig szépen süt a nap.) S midőn az önök szeretett képviselője eszméktől terhes — — —

Bába Molnár Samu. Sebaj, itt vagyok én, meg a Csillag doktor.

Aranyi Talmi Béla (folytatja) . . . az önök szeretett képviselőjét Verhovay Gyulát egy bérencz golyó gyilkolta meg. (Zajos helyeslés.) Óh, vajha nyílnék alkalmam, hogy nagyúri hátukon elhegedülném a »Marseillaise«-t. (Ki a?) Verhovayra büszke nem csak Hungaria, de Európa is! (Hát az Angoly királyné?) A művelt Franciaországnak van egy Gambettája, Spanyolorzágnak van Castellarja, Angliának Gladstonja, nekünk van Verhovaynk, sőt Szalay Imrénk is! (Bába Mónárr Samu: Kéröm szívóssen, Csatlár se kutya!) Ezek után azt kívánom, hogy e haldokló hazán éljünk mind közönségesen! (Zajos belenyugvás, majd lakozás, toaszt, távós csusza, dísznő hurka s rókamáj.)

OLVASÓ ASZTAL.

»Petőfi's poetische Werke«. Ennek a mi nagy költőnknek népszerűsége évről-évre gyarapodik. Ugy látszik, csak most lendül igazán neki annak a világra szóló dicsőségnek,

melyre annyira érdemes. Mért hogy nem akad egy hasonló nagyságu idegen költő, hogy a legnagyobb művészettel fordítaná le a páratlan költeményeket? Vagy megvárjuk, hogy a nagy világ megtanul érettnk magyarul, mert másképp hozzá nem férhet a mi költőink szépségeihez, melyeket hajh, oly csekély sikerrel fordítgattak eddig? Petőfi s Arany jogot ad nekünk arra, hogy megvárjuk nyelvünk elterjedését tul a határokon is. Tichacekről mondá egy franczia bíráló: e nagy énekes neve kimondhatatlan, de a világnak hozzá kell majd törődnie, hogy kiejtse. S hozzá fog törődni a világ, hogy a nehéz magyar szót is megtanulja. Mert a ki a déli kereszt csillag-képét akarja látni, annak el kell mennie a földteke tulsó felére; aki az északi fényben akar gyönyörködni, annak el kell mennie a jéghegyek közé; aki Aranyt, Petőfit akarja élvezni, annak meg kell tanulni magyarul. Főleg akkor, a midőn olyan fordításokat tesznek eléje, mint amilyenek nagy részt foglaltatnak az előttünk levő füzetben. A kik köztük jól tudnak magyarul, azok nem tudnak németül; s akik jól értik a német verselést, vétenek az eredeti ellen. Petőfi fordításáról általan csak azt lehet mondani, hogy a fordítás daczára is hatott e költő. A szétépett virág is illatot áraszt, a szétzuzott drágakő is csillog még az ő szilánkjában. (Aigner Lajos, Budapest. Egy füzet 30 kr.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

W. (Klser.) Ritkán jő, de jó is. A régi is mind rendben van. A közlők tömege hátráltatta eddig. Majd elő szólítjuk hamarosan. — **P. I.** (Vaszprn.) Jó kis bolondságok. Folytassa. — **Pöre.** Nem tudjuk mire vélni, hogy épen a legalaposabb s legszabatosabb magyar tankönyvek egyikét találja ön mulatságosnak. A felhozott példák is azt bizonyítják. S egy t a n i t ó írja ezt nekünk? Avagy tán ön is grammatikát készül írni? — **B. D. (Flk.)** Már így le kell mondanunk róla, legalább egyelőre. Tán az uborka-évadban megteszi szolgálatát. — **T. (Czgléd.)** A héten halmazával jöttek hozzánk czeplédi tudósítások. Az önet legszivesebben számnók oda az ünnepeltnek, de még el találná bizni magát, amit pedig szerénységétől nem várna senki. — **S. I. (Bpst.)** A régi sorát várja. A másokra nézve: a legtekintélyesebb tudományos vagy irodalmi társulat szolgája csak olyan idegen a helyesírásban, mint p. a P. társaság szolgája, jóllehet verseket is ír. — **T.** Könyomatú levélben is fordulnak elő hibák, főleg ha bécsi nyomdából került ki. Bécsi magyartól pedig ez is sok. — **I. (Czgléd.)** Csak térjen be, örömmel közöljük. — **Pldggs.** Megjelen, még pedig képpel. — **S. F.** Jól pattognak. — „**Közvélemény.**“ A közvélemény magában keresse a hibát, ha egy-egy gróf urat, améрт végig toasztozta a hazát, mindjárt megtett nagy hazafinak. Z. J., legalább a többihez képest, mégis tett valamit, habár, amint egy jó dejeüner után föltette magában, az egész hazát még nem tudta megmenteni. — **Sz. B. (Acsd.)** 1880-ra Mokány Bertalan ur nem sziveskedett naptárt diktálni. 1881-re azonban antul bizonyosabban lóditja országgá a »Csihaj« kalendáriumot. — **H. I. (Pzsg.)** A megelőző üzenet önnék is szól. — **Csalán.** Jobbára beválnak. — **Cherami.** A porzója kitűnő humsból való. Egy retékmag-szem öt perc alatt kihajtott belőle. A mellékelt írást azonban — ha ugyan nem véletlenül tévedt a levélbe — nem birtuk elolvasni.

Feltőlős szerkesztő: CSICSERI BORS.

II. Életbiztosítási üzlet.

KIADÁSOK

Tizenhetedik évi zárszámla 1879. január 1-től december 31-ig.

BEVETELEK.

	frt.	kr.	frt.	kr.		frt.	kr.	frt.	kr.
Törlesztett kötvények díja	48,186	19			A mult évből áthozott díjtartalék ... Befolyt díjak : ez évben kiállított kötvények után az előbbi években kiállított kötvények után a biztosított tőke emelésére fordított nyere-mények	153,954	73	5,845,958	69
Viszaváltott kötvényekért	110,894	77							
Halálesetek után megterített összeg ..	395,262	33							
Lejárt kiházasítási tőkékért	232,494	95				1,041,643	12		
Kiházasítási biztosításoknál haláleset következtében díjvisszatérítés	25,379	39							
Függőben levő károk tartaléka	96,099	08							
Évjáradékokért	5,529	45				16,007	05	1,211,604	90
Viszontbiztosítási díjak	42,036	91							
Bélyegekért	6,842	71				92,724	38		
Irodai bér, postadíjak, nyomtatványok stb.	47,914	22				18,965	83		
Tiszti fizetések	35,050	41			398,559	85	508,250	06	
Jövedelmi adóért ez évi nyereség után	19,187	10							
Orvosi díjakért	8,965	16							
Szerzési és díjbehajtási költségek	88,841	78							
Behajthatlan követelések leírása	2,077	48							
	1,164,761	93							
Díjtartalék ez év végén.....	6,133,922	28							
Nyereség.....			7,298,684	21					
			267,124	44					
			7,565,808	65			7,565,808	65	

VAGYON.

Mérleg-számla 1879. december 31-én.

TEHER.

	frt.	kr.		frt.	kr.
Értékpapírok	5593168	frt	1	Díjtartalék	6,360,123.93
ugyanis:				levonva viszontbiztosítási díj-tartalék	226,201.65
1 2000000 frtnyi osztrák-magyar bank 5 ⁰ / ₁₀ -os záloglevelei 100 frtjával	2,000,000		2	Biztosági alap	214,038
2 1073200 frtnyi pesti magyar kereskedelmi bank 6 ⁰ / ₁₀ os záloglevelei 100 frtjával ...	1,073,200		3	Kiházasítási tőkék nyeresége, az 1880—1913. évekre	165,321
3 1500000 frtnyi m. földhitelintézeti 5 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀ -os záloglevelek 100 frtjával	1,500,000		4	Függőben levő károk tartaléka.....	96,099
4 500000 frtnyi magyar földhitelintézeti 5 ⁰ / ₁₀ -os záloglevelek 95 ⁰ / ₄ ftjával.....	478,750		5	Díjleszállításokra vonatkozó nyereségek tartaléka.....	2,275
5 236400 frtnyi magyar földhitelintézeti 5 ⁰ / ₁₀ -os érez értékű záloglevelek 112 frtjával	264,768		6	Előre fizetett díjak az 1880—1888. évekre..	2,984
6 291000 frtnyi magyar általános földhitel-részvénytársasági 5 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀ záloglevelek 95 frtjával	276,450		7	Fel nem vett nyereségek 1878. évről.....	282
7 1879. évben esedékes kamatok.....	46,937	13	8	A központ követelése folyó számlán	83,885
8 Hitelzálogi kölcsönök.....	184,082	81	9	Viszontbiztosító intézetek és mások köve-telései	11,127
9 Kötvény-kölcsönök	942,442		10	1879. évi nyereség	267,124
10 Vezér- és főügynökségek s mások tartozásai	210,451	78			
	6,977,061	67			6,977,061

Budapest, 1879. december hó 31-én.

A z i g a z g a t ó s á g:

Fuchs Rudolf,

Hajós József,

(Harkányi Frigyes,

Lévay Henrik,

Ormody Vilmos,

Ullmann Károly Pál,

i g a z g a t ó h e l y e t t e s e k:

Pecz Vilmos,

életbiztosítási osztályfőnök.

Frank Frigyes,

a központi könyvezés főnöke.

Ij. Kaczvinszky János,

életbiztosítási könyvvivő.

A jelen zárszámlát megvizsgálván, annak egyes tételeit a fő- és segédkönyvekkel teljesen megegyezőeknek és a törvényben s az alapszabályokban meghatározott elvek szerint készültnek találtuk. Budapest, 1880. február 27-én.

A f e l ü g y e l ő b i z o t t s á g:

Rudnyánszky Ferencz,

Tornyai Schosberger Zsigmond,

Ürményi József.